

Helena Fríðheim. - Mitt ættarlið er eitt millunlið, sum bert er byrjanin til framtíðar kvinnumyndina, eins og kvinnurørslan var tað í sjeitiárunum, við sínum nýhugsanum

Børnini eru eitt vælsignilsí

- og vit eiga ikki at geva kvinnum við smábørnum ringa samvitsku, um tær í lötum ikki hava orku til onnur gerðarmál

Sosialurinn hevur tosa við Helenu Fríðheim, limur í Havnar Kvinnufelag, um nútíðar umstøður hjá kvinnum, í mun til tíðina hjá kvinnunum, tá felagið varð stovnað, fyri 40 árum síðan.

- Tá eg las greinina um Havnar Kvinnufelag, sum Ebba Petersen greiddi frá, hugsaði eg um, at vit í dag hava somu trupulleikar at stríðast við, sum tær gomlu.

- Hvussu nógvar kvinnur reisa seg upp í dag, og halda røðu uttan himpr?

Tað er ikki nógv broytt í okkara tíð, og verður helst ikki øðrvísi, fyrr enn okkara børn koma til.

Eitt stíg á leiðini

- Mitt ættarlið er eitt millunlið, sum bert er byrjanin

til framtíðar kvinnumyndina, eins og kvinnurørslan var tað í 70' unum, við sínum nýhugsanum.

Helena Fríðheim er 34 ára gomul, gift og eigur tvey børn. Hóast ikki blaðung, so er hon millum tær yngstu í Kvinnufelagnum, og heldur, at her er ein uppgáva hjá felagnum at fara undir, at fáa fleiri ungar kvinnur sum limir.

Neyðugt er at savna allar kvinnur í einum felag - bæði ungar og tilkomnar, tí tá er grundarlag fyri at gera munagott arbeiði.

Helena Fríðheim: - Tað hevur víst seg, at í ringum tíðum koma nýggjir politiskir flokkar, og átrúnaðbólkur.

Tað er helst ótryggleiki sum skapar slík fyribrigdi. - Í ringum tíðum verða

nýggj kvinnufeløg ikki stovnað, og tað meti eg sum eina dygd, tí tað er í hesum døgum, at kvinnurnar skulu standa saman og gera nakað, sum savnar heldur enn spjadir.

Góð føðingardagsgáva

-Eitt munagott tiltak var at fáa Berit Ás, kvinnugranskara úr Noregi hendavegin. Tað var ein sera góð føðingardagsgáva, haldi eg.

Kvinnudagurin í Norðurlandahúsinum somuleiðis. Tú fekst nøkur viðurskipti fram í dagsljós, sum vakti ans og áhuga. Tað var ein sonn uppliving, og tú fór ríkað heimaftur.

Stórsta tiltakið haldi eg kortini verða ferðin við

Norønu á ólavsøku 1988, tá vit fóru á kvinnuráðstevnu. Hetta tiltak savnaði kvinnur úr øllum landinum. Á ráðstevnunni vóru ymisk tiltøk at fara til, og ráðstevnan var soleiðis skipað, at øll kundu taka lut.

-Persónliga var noregsferðin eitt vegamót hjá mær, sum gav mær álit á mær sjálvari og fekk meg at eg viðurkendi meg sjálva, sum ein persón.

- Eg minnst kvøldið fyri eg fór avstað, at eg gjørdi hosubond til 1 1/2 ára gamla sonin, sum skuldi halda ólavsøku saman við pápa sínum, meðan mamman fór at ferðast. Eg keni meg avgjørt ikki væl at fara ólavsøkuaftan, tá Havnin var flaggskrydd og øll fólk í veitsluhýri.

Kvinnupolitisk tiltøk

Eg mentist tó skjótt aftur, tá vit vóru farin frá bryggju, og eg haldi, at tað var ein minnilig ferð, sum hevur havt nógva at týða fyri meg.

Úrslitini av noregsferðini vóru eisini gagnligar á kvinnupolitiska økinum.

Tað vóru kvinnur, ið vóru við á ferðini, sum m.a. stovnaðu kreppumíðstöðina í Havn, har eisini ráðgeving er, eitt nú kanst tú tosa við sálárlfrøðing, sosialráðgevara og advokat.

Tað er ikki bert skilnaðarmál, sum ráðgevingin veitir, men nógva ymisk kvinnumál, familjumál, sjálvhjálparabólkur o.s.fr.

Nógva er eisini at triva í, í dag, eitt nú arbeiðsloysi, sum tykist at raka kvinnurnar meint. Kvinnur í aldri at fæða børn, eru neyvan so væl umtóktar, tá arbeiðsgevarar skulu seta eina kvinna í starv, eins og tær eru tær fyrstu sum rúka, tá niðurskurðir á arbeiðsplássinum skulu fremjast.

Tí er neyðugt at arbeiða fyri at stovna barsilsfarloyvisgrunn, sum øll gjalda til. Bæði skipasmíðjur, bilsmíðjur, sjómenn, háfríðkanarstovur, flakavirki og almenn arbeiðspláss.

- Ikki fyrr enn tað er fingið í lag, eru vit líka á arbeiðsmarknaðinum. Kvinnur mugu eisini fáa størri innlit í politisk viðurskipti.

Tað er kvinnulyndi at seta seg væl inn í allar lutir, sum tær hava við at gera. Tær fyrireika seg betur til ymsu uppgávurnar, sum tær átaka sær., enn menn. Teir tora betur at fara í holt við mál, sum teir ikki hava serliga vitan um. Tað er eins og ómansligt, ikki at tora! Hvussu væl t.d. politikarar koma frá sínum avgerðum, er kanska ikki so trupult at hóma...

Kvinnan í tvístøðu

Tað er kortini ikki so lætt hjá kvinnum at taka lut í øllum samfelagsmálum - ið hvussu so er í tíðarskeiðum í lívinum, t.d. tá tær eiga smábørn.

Tað er umráðandi, at hesi viðurskipti ikki veðatagð burtur. Tað er bert soleiðis.

Hugsunnnarhátturin hjá kvinnum og monnum er ymiskur. Menn kunnu fara til arbeiðis, og bert hugsa um ta uppgávuna, meðan kvinnulyndið hevur í sær at hugsa um alt undir einum.

- Alt meðan tú situr og stoppar einar hosur, hugsar tú um tað næsta ella triðja, um børnini og tað sum tú ikki fært stundir til, tey avvarandi at tey ikki verða gloymd í gerandisdegnum.

- Ikki tí, eg haldi at vit skulu harmast hetta, men heldur góðtaka hesa um-

